

[N. Neergaard.]

Oppositionspartier kom til Roret, saa vilde der oprinde gyldne Dage for Tjenestemændene. Naa, ogsaa dem har man lykkeligvis liggende i en Kommission, men de stikker jo Hovedet frem en Gang, og vi faar saa se, hvordan det vil stille sig, hvordan Indignationens og Agitationens Dage og Valgdagens hele og halve Tilsagn vil stille sig til Virkeligheden.

Og saa er der den mægtige Fagforeningsbevægelse. Det er jo paa den, den nuværende Regering i det væsentlige er bygget, den er Regeringens Rygrad og Nerve. Man vil maaske sige: Ja, men saa har vi de radikale Ministre, de skal nok holde igen, hvis det truer med at gaa til Yderligheder. Men det stoler jeg nu ikke paa, for de radikale Ministre har været akkurat lige saa ferme som Socialdemokraterne til at strø om sig med Løfter og til at smæde den forrige Regerings Værk. Og dernæst tror jeg oprigtigt talt, at i denne Forbindelse, som nu synes saa harmonisk — det var jo Hvedebrødsdagens milde Smil og Fortrøstning, der lyste ud af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Tale i Gaar, men efter Hvedebrødsdagene kommer, her som altid, den prosaiske Virkelighed, som man ogsaa skal se at mestre, og her tror jeg, at indenfor den Koalition, der er dannet, er det afgjort Socialdemokraterne, der bærer Bukserne, for at bruge et gammelt Udtryk fra Familielivet, og de skal nok vide til syvende og sidst at sætte deres Villie igennem; de er jo ogsaa anderledes solidt underbygget i Vælgerbefolkningen og paa anden Maade. Dertil kommer, at under det lange Samliv med Socialdemokraterne, hvor der kun for en kortere Tid syntes at skulle komme en Kurre paa Traaden, er det radikale Parti drevet mere og mere i socialdemokratisk Retning, og det ærede Parti skal nok komme til at erfare, at har man taget Fanden paa Ryggen, kommer man ogsaa til at bære ham frem. Fagforeningerne vil ikke blive billige; vi har allerede to Forslag liggende, som bærer Fagforeningspræget, det ene er Forslaget om Ophævelse af Loven om Erhvervs- og Arbejdsmiljø, og det andet er det nye Forslag om Arbejdsløshedsforsikring, og der kommer meget, meget mere efter.

For Venstre vil det, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, være Opgaven at forsvare det vundne, det, der er vundet for Erhvervslivet, det, der er vundet finansielt, det, der er vundet for Samfundet i det hele taget, og som jo og-

saa fra saa mange kompetente Sider erkendes at have været væsentligt medvirkende til den erhvervsmæssigt bedre Situation, vi nu staar i. Men først og fremmest vil vi forsvare det vundne paa det finansielle Omraade, og jeg tillader mig at mene, at dette er en Velgerning, ikke alene overfor Stat og Samfund, men sandelig ogsaa overfor Regeringen, for hvem det vilde være den største Ulykke, hvis den skulde faa de Forslag ført igennem, som ganske sikkert vil blive den aftvunget af dens egne Løfter og Tilsagn, af Fagforeningerne og fra mange forskellige Sider, men der kan jeg forsikre, at Venstre skal i hvert Tilfælde være til Rede som et altid villigt og virksomt Redningskorps. Nu er det jo saa, at undertiden er det ikke saa behagelig en Sag at redde; man ser undertiden, at den, der skal reddes, sparker og slaar om sig og bruger onde Ord og vil tilsyneladende slet ikke reddes, men naar han er kommet op paa det tørre Land, kan det alligevel godt være, at han i sit stille Sind, om ikke højlydt, velsigner Redningsmanden. Naa, jeg ved nu ikke, om vi bliver velsignet, men jeg ved, at vi skal være der, at vi skal forsvare det vundne, ikke mindst paa det finansielle Omraade. Det skal vi gøre for Folkets og Samfundets Skyld, og det skal vi ogsaa gøre, bl. a. af den Næstekærlighed, som al sund Moral siger man skylder ikke alene sine Venner, men ogsaa sine Modstandere.

A. C. Mortensen: Jeg vil allerførst bringe den højtærede Undervisningsminister en Tak for den lille Bevilling paa 3 500 Kr. til Istandsættelse af Hald Ruiner. Det vil glæde alle Viborgensere og alle Beboerne derovre, at Hald Ruiner nu bliver istandsat og virkelig fredet, men det vil ogsaa glæde de mange Tusinder fra andre Egne, som hvert Aar besøger de smukke og enestaaende karakteristiske Egne omkring Hald og Viborg.

Endvidere vil jeg gerne i Anledning af en Henvendelse, der er kommet fra Aarhus til Regeringen om at ansætte Lærere til at undervise i et kemisk-fysisk Laboratorium, som man vil bygge i Aarhus, henstille til den højtærede Undervisningsminister, at han drager Omsorg for, at Rigsdagen, inden der tages Bestemmelse i denne Sag, faar Lejlighed til at afgøre, hvor et fremtidigt jydsk Universitet skal ligge. Jeg har den sikre Opfattelse, at et jydsk Universitet vil komme lidt før eller senere, men det forekommer mig, at inden man binder sig for stærkt, bør det afgøres her i Rigsdagen, hvor det skal ligge. Det er muligt, der er et